

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI / RAK:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 8 kr

SZERKESZTŐSÉG:

Hubacssek Pál ügyvéd irodájában, hova a lap szellemi részét illető közlemények és pénzküldemények is intézendők.

MINDSZENT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEKRE NÉZVE

a lap hátulsó (4-ik) oldala 02 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Kincstár bélyegilleték külön 30 kr. A szerkesztőségnek elfogad előfizetéseket és hirdetéseket a helybeli könyvnyomda is

NYILTTÉRBE

minden egyes sor közlése 15 kr. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el. Kéziratok vissza nem adatnak.

Adjatok, a mit Isten adott!

Könyörülő irgalom Istene! mikor szünel meg ostromozni a te magyar népedet? mily nagy a te haragodnak határa, hogy még mindig újabb és újabb csapásokat mérsz reánk?

Avagy nem is a te haragod kifolyása az az árvíz, a mely a magyar Alföld egyik legaldottabb vidékét csak az imént sujtotta oly borzasztóan: hanem emberek büne, emberek tudatlansága. Oh nem, nem lehet a te haragod oly nagy, hogy a népek ezreit koldusbotra juttatnád, hajléktalanokká, földönfutóvá tennéd: emberi gyarlóság, emberi könyelműség az, mely Hód-Mező-Vásárhely, Makó, Lele, Földeák, Tápé és részben Szeged földbirtokaira, a máskor haragvó, de most csendes Tisza vizét reá zuditotta s ezen városok és községek némely részét a vészomlás veszélyével fenyegeti.

Nem keressük, nem kutatjuk most az okokat: el fog jönni a számadás órája; de nem is érünk reá, mert az idő most nem arra való, hogy embert keressünk, kire a „feszítsd meg“-et reá kiálthatjuk; most kenyér kell: mert a vízárral borított tájék tengernyi jó magyar népének, éhsége csilapítására kenyér kell.

Még föl sem száradtak a könyvek, miket hazánk más vidékén csak a mult hetekben dult rettenetes tüzvészok okoztak, még alig jutott el rendeltetési helyére könyöradományunk: s ime, ma már köz-

vetlen szomszédunkból kiált felénk a szerencsétlen szomszédaink jaj szava; s ime ma már ismét a könyörületos szivekhez kell szólnunk, hogy filléreiket a víz által károsultak pillanatnyi fölsegélyezésére hozzák áldozatul.

A tüzkárosultak érdekében tett föl-hívásunk nem volt a pusztában kiáltó szó: községünk lelkes hölgyei meghal-lották, s házról-házra járva gyűjtötték össze a segílyt fillérenként. „Erős a hitünk, hogy a nyomorba jutottak nevében ez uttal hozzájuk intézett szózatunk sem lesz eredménytelen: ismét sietni fognak tevékenységüket a szűkölködők érdekében felhasználni.

Lelkesítő példa már van: Magyarorszá-g kormányja 25,000 frt könyöradományt adott csak a hódmezővásárhelyieknek s a mi mindennél ékebbben szól, a mi magasztos lelkü, fekölt gondolkozásu örgrófunk Pallavicini Sándor ur ő méltósága az árvíz által sujtottakon segítendő: azok jószágainak, az ő terjedelmes birtokain lévő lege-lőket díjtalanul rendelkezésükre bocsátotta. Oly nemes és magasztos példa ez, a melyhez foghatót gondolni sem lehet, s a mely csak egy oly nemesen érző és gondolkodó főúrtól telhetik ki, a minő örgróf Pallavi-cini Sándor.

Nem mondjuk, nem is mondhatjuk, hogy bárki is erején tul tegyen, csak annyit tegyen, a mennyit lehet s cselekedé-ében magasztos példaként lebegjen szem-ei előtt az örgróf ékesen szóló adománya.

Hanem az uton nagyon szótlán lett Ambrus. Vajjon a testvér ütött-e szept a fejébe, vagy talán azt tartotta, hogy „nem érez, ki érez szavakkal modhatót“, ki tudja, ki birna a szív rejte-kébe behatolni.

Gizának azonban feltűnt ez és igyekezett helyette is csacsogni.

Midőn kiértek a fasorba, Giza ajánlatára letelepedtek egy padra.

És Ambrus csak hallgatott.

— Ismeri-e ezt a dalt, kérdé Giza hirtelen.

Szeretni, szeretni,
Könnyű azt kimondani,
Megtenni, megtenni,
Már az aztán valami.

Ambrusnak megmozdult valami a szive tája körül:

— Gizella, szóla, Gizella, szeressen maga engem, szeressen, mert lássa én szeretem magát, szeretem úgy, hogy azt ki sem lehet mondani.

Gizella megszorítá Matrac kezeit.

— Szeretem, igazán. — — — — —

Milyen jó kedve lett erre Ambrusnak, de milyen. Ki sem lehet azt szavakkal fejezni. Hogy mégis fogalmat alkotassunk magunknak jó kedvének térfogatáról, csak annyit említek meg, miszerint dacára annak, hogy már uzsonna-kor megette ebédre a reggel vett és vacsorára is elegendő kenyeret, — nem csak Gizellának rendelt a ligetben egy „nagy“ porció fagyaltot, de ő maga is megevett egy egész — szeletet.

Egy néhány hétre ezek után találkoztam Matracal, midőn épen hivatalba indultam.

Kérjük hölgyeinket, hogy ismét ragadják meg a gyűjtés kezdeményezését, még pedig gyorsan, mert bizony-bizony sokan vannak a károsultak, sokan vannak a végső inségbe taszított családapák, kiknek az anyagi veszteségnél, vagyonuk romjain való buslakodásnál a jövő me-élhetés nehéz gondjainál és saját éhség-nél gyötrőbb és keserveőbb hallani éhező gyermekeiknek kenyeret kérő szavaikat.

És most végül szólok hozzád községem, különben szegény népe, de a mely oly sok viszontagság között, a nyomor ily nagy mérvű csapásait a magas meny-béli Isten irgalmából még eddig elkerülted: adjatok, a mit Isten adott!

Községi közgyűlésből.

A folyó havi rendes közgyűlés e hó 5-én tartatott meg, a képviselők közül igen sokan hiányzottak, pedig mint rendesen, úgy most is egyik-másik tárgy megérdemelné a képviselők tömeges részvételét, úgy fontosságánál, mint köz-érdekénél fogva. Ugy látszik, hogy az aratás előtti idő a gazdálkodással foglalkozó képvisel-őket évről-évre elvonja a nyári hónapokban tar-tatni szokott gyűlésektől, mert a vasárnap igen alkalmas arra, hogy a gazda az egész héten történendők fölött határozzon, a saját ügyének rendezése pedig a közügyek fölötti előnyben részesül ma napság majdnem mindenütt és min-denkinél.

A tárgyalás alá bocsátott 15 tárgy elin-tézetett, mert hosszabb eszmecsere és nézetel-

— Hová, hová, Matrac, oly sietve?

— Alás' szolgálja, sietek pár percre föl Gizához, már egy hete mult, hogy nem láttam.

— Hogy-hogy?

— El kellett utaznia egy beteg rokonához, tegnap este jött vissza, hát most sietek üdvö-zölni őt.

— Hát szereti-e még nagyon?

— De menynyire! és ő is. Csak bátyja ne volna mindig ott nála.

— Bátyja is van Pesten.

— Igen, ki nem állhatom.

Oda értünk a Giza lakta házhoz.

— Én most fölzaladok.

— Na csak menjen, ha soká nem tart, megvárom.

— Oh, kérem.

Nem tartott 2 percig, már futott lóhalálá-ban visszafelé.

— Nincs, nincs.

— Ki, micsoda nincs?

— Nincs... Giza...

— Beszéljen világosan.

— Fölmegek... benyitok, egy vén asz-szony mordul rám „mit akar az ur itt, mi a keresője“, Dunyaha Giza kisasszonyt keresem, „itt nincs se dunyha, se paplan, fel is ut, le is ut, másutt keresse az ur a vánkosit, na...“ hát nincs, nincs.

— No no csak ne essék kétségbe, gye-rünk a házmesterhez, hátha még visszazsem ér-kezett?

Bekopogtatánk a házmesterhez.

— A házmester ur nincs itthon?

TARCZA.

A Matrac Ambrus esete.

(Egy díjnak szerelme.)

Irta: **Enyedi Imre.**

(Folytatás és vége.)

— Örvendek, szólt hetykén a báty.

— Ör-ül-ök, nyögte Ambrus is.

— No de én még is, szólt a báty', sürgős dolgaim vannak, isten önnel Matrac ur, servus Giza, és kalapját, keztyűjét véve, eltávozott.

— Hát magát mi lelte, hogy olyan furcsán néz, kérdé Giza, maga, maga édes kis hamis.

— Édes kis hamis! No, ha még erre is oly bornyu módra bámul, megérdemel „büntetésül“ egy — „potya jólakást“.

Édes kis hamis!

Már erre mégis csak eszmélni kezdett Ambrus és megragadván Giza kezét, meg-megrázogatta és szemeit az éghez emelve — szólt:

— Jónapot Giza kisasszony. Eljöttem, mert vasárnap van, hogy a városligetbe menjünk.

— Megyünk bizony... Oh, már úgy vár-tam ezt a vasárnapot... jaj, úgy — de úgy örülök... milyen jó, hogy bátyámnak dolga van, még ő is velünk tartott volna — nyügnék... jaj, milyen jó is lesz kettecskén a fasorba el-sétálgatni.

Ambrusnak majd kilyukadt a szive, olyat vert, örömben.

Oh Gizella.

Milyen merészség! Már kisasszonynak se nevezi.

térés csakis a kisdedovodák felállítására tárgyában kelt főszolgabírói átirat felolvasása után volt. Az ügy minden oldalról lett megvitatása után, szokás szerint, bizottság lett kiküldve még pedig Wimmer Károly iskolaszéki elnök elnöklése mellett, kimondatván elvben, hogy a község tőle telhetőleg, pártolja az eszmét s anyagilag is hozzájárul a létesítendő kisdedovoda költségeihez.

Az annak idején tetemes költséggel létesített csatornák megvizsgálása tárgyában Hám János elnöklése alatt kiküldött bizottság jelentése tudomásul vétetett, mielőtt azonban a közgyűlés végleg és érdemileg határozott, az előjáróságot bizta meg, hogy puhatolódzék, vajjon jogunk van-e a kormánybiztosság idejében épített víz-vezető (?) csatornákat betömetni.

A község új szervezeti szabályrendeletének jóváhagyása tudomásul vétetett s jogerőre emelkedése után 100 példányban kinyomatni határozatott.

Hoics János segély iránti kérelmének helyadatott; Csongrádvármegye többrendbeli határozata tudomásul vétetett, s részben az előjáróságnak további eljárás, használat és mihez tartás végett kiadatni határozatott.

Szobotka Gusztáv ügyvéd azon jelentése, hogy Weisz Lőrinc által a község ellen folytatott rendes perben a királyi ítélő tábla a szegedi törvényszék ítéletét helybenhagyta, örvedetes tudomásul vétetett.

A vizsgálat alatt álló számadások betérjeszthetése végett az előjáróság utasítással ellátott; a trachoma-ügyben a közigazgatási-bizottság megkerestetni határozatott.

Az árvíz.

Minden alkalommal, de ily rémitő csapás idejében, a mely a kis-tiszai zsilip váratlan összeomlása következtében a magyar Alföld egy nagy részét — eddig Hód-Mező-Vásárhely a legnagyobb mérvben sujtva — érte ellentétes és kalandosnál kalandosabb, a különben is szomorú

— Mi tetszik galambom, én a felesége vagyok.

— Ugyan kérem, Dunya Giza kisasszony nem érkezett még vissza utazásáról, — kérdém.

— Vissza? Nem is jön az vissza, lelkem ifjúrám, hiszen nem azért ment el, hogy visszajöjjön egy hamar, — sokkal okosabb annál la.

— Hogy-hogy? dadogá Ambrus.

— Hát holnap lesz egy hete, eljött hozzá az a csinos fiatal ur, a ki mindig itt ült nála, segített ruháját összerakni, kocsira rakta, kifizette a lakbért egész hónapra, — kocsira ültek és . . . na tudja már kérem . . .

— A fiatal em—ber—rel?

— Igen.

— Hogy nézett ki?

— Csinos, galambom, magas, karcsu, szép kis fekete bajuszszal.

— Az, az! kiáltá Ambrus, oh, jaj nekem! Megszökött Giza a „testvérével!“

* * *

Matrac nagyon beteg lett. Hónapokig feküdt a kórházban. Az amugy is vékony legényke valószínűleg szalmaszállá aszott össze. Azt gondoltam már-már, hogy felse kel többé. De nem ugy volt. Fellábalt és dijnokoskodott tovább 1 frt napidij mellett. De a különben is hallgatag ember, még hallgatagabbá lett. Nem is ő volt már ő, hanem inkább csak a „haza járó lelke.“

* * *

Körülbelül 1 év mult el, mióta Giza testvérével megszökött.

Egy este telmentem Ambrushoz, megnézni, mit csinál. Buslakodott.

— Ne busljon már annyit, áldja meg az Isten, hisz megint belebetegszik. Jöjjön inkább egy kicsit velem a friss levegőre.

Lementünk.

helyzetet még aggasztóbbá tevő hírek szoktak szárnyra kelni s rémitgetik az embereket.

Mostani árvíz-katasztrófánk — mienknek mondjuk, mert közvetlen szomszédainkat sujtotta — hasonló valótlán híreknek vált szülőanyjává. Így olvastuk a „jól értesült“ lapok „eredeti“ tudósításaiból, hogy Szegedet a víz elöntötte, hogy Szeged roppant veszélyben forog, hogy már Hód-Mező-Vásárhely utcáira hatolt be a víz; hogy ezen város népkertje és közfürdője — a mi persze csakis az alföld-fiumei vasut átszakadása után következhetett volna be — a víz által már egy héttel előbb elöntetett; hogy a porgányi zsilip is beszakadt stb.

Az isteni gondviselés megőrizte szerencsétlen szomszédainkat attól, hogy e hírek még is valósultak l'gyen: Szegedet a veszély egy percre sem érintette nem is azon partján lévén a Tiszának, a hol a szakadás történt, s csak annyiban érdekl, hogy a városnak van ott mintegy 4000 hold földje s ezt borította el a víz, H.-M.-Vásárhely belterülete szintén nincs veszélyeztetve jól megvédvén azt, az alföld fiumei vasut nem létezése esetében is, ilyen magaságú víz ellen, a városi körgát; s minthogy a többször említett alföld fiumei vasut töltése még ma sem szakadt át, következésképpen a népkert és a városi közfürdő sem kerülhetek víz alá; a többivel együtt kacsának bizonyult az is, hogy a porgányi zsilip is beszakadt volna.

Következik eddigi megjegyzéseinkből tehát az, hogy ilyen veszedelmes időben a szenzációs híreket nagyon kétkedve kell fogadni, még ha a rendszerint „jól értesült“ lapoktól származnak is.

Bár a kormány semmi költséget nem kimélt szakközvegei, a tudomány — ilyen alkalmakra célszerű, összes vívmányainak egész buzgalommal való felhasználásában határt nem ismertek: a szakadás betömeése az ember fölötti küzdelem dacára sem sikerült.

Előbb földdel és kövekkel terhelt hajók lesüllyesztésével tettek próbát, de eredményte-

A mint a váciköruton fel s alájárkálánk, hirtelen megrántá Ambrus karomat.

— Nézze csak, nézze.

Körülnéztem. Nem láttam semmi különöset.

— Ott, — ott, nézze — a szálloda mellett.

Oda néztem. Nem hittem szemeimnek. Gizát láttam ott hajdon fölvel oly nők társaságában, kik a társadalom körén kívül esnek.

— A Giza! kiáltám önkénytelenül.

— Giza! kiáltá Ambrus is, és homlokához, szívéhez kapván, ajultan rogyott le ajárdára.

Kórházba vittem.

Az orvos megvizsgálta.

— Még él, de a reggelt meg nem éri.

Ágyba fektették. Ott maradtam vele.

Jó ideig feküdt ott eszméletlenül. Végre kinyitotta szemeit, körülnézett és elkezdett kacagni.

Hahaha! Hahaha!

Hirtelen éneklésbe csapott át:

Hej Budavár, Budavár,

De sok kis lány megsalt már.

Ha még ez az egy megsal,

Elátkozom, hogy meghal . . .

Hahaha . . . és feje visszahanyatlott vánkosi közé; azt hittem, vége van. Nem, még egyszer megnyitak szemei. Nézett, bámult össze-vissza, aztán beszélni kezdett:

— Oh, — szívesen veszem — maradt elég — 5 kr — reggel veszem — uzsonnakor — eszem ebédre — elég — va—cso—rá tovább nem birta, — elhallgatott — örökre.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

lenül, azután körtöltéssel igyekeztek a vizet elfogni, de a midőn már a közepén a pilótázást akarták készíteni: ez sehogy sem sikerült, oly laza a talaj, s oly nagy a víz ereje, hogy a roppant súlyu verőgépekkel levert 20 méter hosszú, tehát torony magasságú pilótákat, mihelyt a verőgép működése megszűnt, mint parafadugót emelte — jobban mondva dobta föl, s így a szakadás elzárása végett kifejtett óriási küzdelemnek és kiszórt tizezreknek nincs semmi eredménye. A megfeszíthetetlen áradat még most is vadul rohan az elöntött területek beláthatlan sík tengerébe s nincs is remény arra, hogy mindaddig, míg az apadás következtében a belső és külső víz egy színvonalba nem jön, a víz befolyása megszűnik.

A Tisza és Maros közötti öblözetben a víz óriási mérvben terjed s a hódmezővásárhelyiek rétfjének a vasuti töltésen túl fekvő részéből már csak kis magaslatok vannak ki a vízből. Földeák és Lele határát a csanádmegyei hatóság, a szegedi réti földeket pedig Szeged városa védelmezte, óriási erőfeszítést fejtven ki Makó város közönsége is. De fájdalom, nem csak a szakadás betömésére irányult kísérletek voltak eredménytelenek, de ezen községek és városok buzgó törekvései is hajótörést szenvedtek. Vasárnap reggelre Földeák határát, hétfőn Lele határát és Szeged város rétfjét öntötte el a víz.

Csanádmegyében most már Földeák magasabb helyein kezdtek új védvonalat és Makó város körtöltését erősítik, mely alá már oda érkezett a víz. Makó várost az ottani hatóság értesítése szerint, veszély nem fenyegeti.

Hód-Mező-Vásárhelyen a sarkalj — nádashalmi vonalat erősítetteti a hatóság a belső tanyák védelmére. A víz már csütörtökön több helyen elérkezett ezen védvonalhoz is, de aggodalomra nincsen ok.

Eddig több mint 40000 hold föld van vízzel borítva, a melynél Hód-Mező-Vásárhely lakossága mintegy 30000 holddal van érdekelve, a mennyiben örgróf Pallavicini Sándor tulajdonát képező földbirtokból is mintegy 4000 holdat bérelnek, valamint a lelei püspöki uradalomnak is ok a bérlői.

Helyi és vegyes hírek.

— Nagylelkű adomány. Örgróf Pallavicini Sándor kerületünk volt országgyűlési képviselője, a kis tiszai zsilip beszakadása folytán bekövetkezett rettenetes katasztrófában nagylelkűségének és fenkölt gondoskodásának ismételtelen oly fényes tanujelét adta, amely a maga nemében ritkítja párját. Dacára annak, hogy az örgróf maga is árvíz-károsult, mert mintegy 7000 hold földjét öntötte el a víz, azonfölül a 800 hold kaszálóból álló „nagy fát“ szintén elborította az ár, mégis, midőn a h.-m.-vásárhelyieket ért rémitő csapásról értesült, nemes szíve feledteté vele saját kárát nem csak, de egy a maga nemében páratlan jótékonyosság elkövetésére ragadá: megengedte, hogy az árvíz által károsult h.-m.-vásárhelyiek, a földekről kiszorult jószágait, az ő terjedelmes legelőire kihajthassák. Éz az egy tény ékebben szól minden beszámoló- és program-beszédnél. Örgróf ur említett jótékony-sága bővebb méltatásra nem szorul, szebben szól az önmagában véve is minden szép dicséretnél s azért mi a magunk részéről csak annyit tesszünk még ehez, hogy az irgalom istene áldja meg az örgróf urat nemes cselekedetért.

— Beszámoló. Örgróf Pallavicini Sándor kerületünk volt országgyűlési képviselője, eddigi működéséről a választókhöz intézett „nyílt levél“-el számolt be, a melyben megköszöni az eddigi és egyszersmind a kerület képviselőtársaságának újabb felajánlásában ismételtelen nyilvánult bizalmat, ajánlja, hogy oly férfit válasszon a kerület képviselőjévé, a ki Tisza Kálmán hívének vallja magát, ő maga egyébirányu nagy elfoglaltsága miatt a képviselőiséget el nem fogadhatja. Ugyanő tegnap Szegváron személyesen megjelent a községbáznál, a hol rövid beszédben, a jelen levők lelkes éljenzés között kifejtven nézeteit, és újból megköszönve a bizalmat, ismételtelen kijelenté, hogy a fölajánlott mandatumot el nem fogadhatja; végül kijelenté, hogy képviselőiségének ideje alatt élvezett napidijait

és lakbérét Mindszent, Szegvár és Csany között egyenlő arányban fogja felosztani, a mely községek közül különben a Mindszentre eső rész, a tömörkényi templom építésére már utalványozva van.

— **Válasz.** A fentebbi hírünkkel kapcsolatban megemlítjük, hogy ugyancsak örgróf Pallavicini Sándor ur, kihez pártja, lapunk multkori egyik számában egész terjedelmében közölt feliratot intézte, őt a képviselőjelöltség elfogadására fölkérendő: most Wimmer Károly pártelnökhöz levelet intézett, a melyben végső elhatározásaként kijelenti, hogy a mandátumot el nem fogadja. Mi részünkről őszintén sajnáljuk az örgróf ur illetén elhatározását, annál is inkább, mert általa választókerületünk a multban kellően volt képviselve s az általános hangulattól ítélve, megválasztatása ez alkalommal még biztosabb lett volna, mint a multkor.

— **Távirdánk felállítására** most már a megvalósulás stádiumához közeleg. A mult héten mérték ki az oszlopok távközegeit s már az oszlopok is szét vannak hordva, sőt azok lerakása is folyamatban van annyira, hogy a folyó héten az egész munka be lesz fejezve s talán a hét végével a távirda a közforgalomnak is át lesz adva.

— **A képviselő-választás.** Csongrád megye mindkét választókerületében a folyó hó 17-én, vagyis a reánk következő pénteken lesz. A kibocsátott hirdetés szerinti első sorban szavaznak Szegvár, azután Mágocs, Derekegyháza, Mindszent, Sövényháza L., Csany, Fehértó, Felgyő, Teés és végül Fábán-Sebestény község választói. Ellenjelölt hiányában, Helfi Ignác a 48-as és függetlenségi párt jelöltje úgy látszik egyhangulag lesz megválasztva.

— **Választási mozgalmak** sorába tartozik azon a mult héten elterjedve volt hír, hogy miután örgróf Pallavicini Sándor a jelöltséget el nem fogadta, szabadelvű párti programmal Latinovics Géza, a ki Latinovics Gábor bácsyegyházmegyei kanonok, bajai képviselő s a szabadelvű párt egyik tekintélyes tagjának unokaöccse és különben bácskai földbirtokos fog fellépni képviselő jelöltül. Hiteles forrásból értesültünk azonban, hogy Latinovics Géza urnak nincs szándékában fellépni.

— **Lopások.** A közbátorság eddig nyugodtan élő közegeit egyszerre háromrendbeli lopás zavarta föl; s a tolvaj uraknak, mint mindig, ugy most is legkedvesebb tárgyuk a ló volt. Elloptak ugyanis Wolford József, Géci József és Luca Ferenc kárára, ugyanegy éjszakán egy-egy darab lovat. A tetteseket a csanyi csendőrség nyomozza, s eddigi nyomozódásaikból az tűnt ki, hogy a tettesek kisteleki lakosok voltak, s hogy a lopott lovakat a dunántúli vidékre vitték.

— **Szinészet.** Mint értesülünk Hevesi és társai szinigazgatók elhatározták, hogy a fenforgó viszonyok tekintetbe vételével a bérleti és belépti árakat tetemesen leszállítják és pedig 10 részvény körszékre, 4 frt; 10 bemeneti jegy ára 3 frt leend. A jegyek birtokosa jogosított egy napon több jegyet is fölhasználni, avagy némely napon egyáltalán szünetelni, mi kétségtelen a bérlőkre nagy előny. — Ajánljuk, a hirszerint, a kedden ide érkező színészeket a műpártolók figyelmébe.

— **Bátor tanuló.** Csongrádról írják lapunknak: Izgalmas látványnak voltak tanui e hó 7-én délután a Tisza partján járókelők. Egy 8 éves leányka ugyanis — valószínűleg vigyázatlanságból — a Tiszába esett. Velőtrázó sikoltás hallatszott a szerencsétlen kis leány ajkairól, kinek néhány hasonló kora társa rémulten jajveszékelt s kiáltozott segítségért. A rendkívül magas vizállás folytán szédítő gyorsasággal rohanó habok elsodorták s több ízben le-lebuktatták áldozatukat, midőn a lármára elősietők közül a helybeli polgári iskola egyik 4-ik osztályu tanulója, névszerint Sági Mihály minden tetovázás nélkül a bős folyóba rohant s a már-már elmerülő kis leányt szerencsésen kimentette. A derék tanuló, aki saját élete kockáztatásával szabadított meg egy életet a bizonyos haláltól, valóban megérdemli, hogy neve és nemes tette nyilvánosságra hozassék.

— **Vizbefult.** A h.-m.-vásárhelyi árviz katasztróphának már mindsenti áldozatai is vannak. Nagy Ambrus nőten és Antal Tamás nős férfi két más társával; Gacsári Kálmán és Korom Lajossal fürdeni szándékozott, az ár ragadta őket, s a két első minden mentési kísérlet dacára a vizbefult holttesteiket még ma sem találták meg. A két utóbbit nagy erőfeszítéssel meg birták menteni.

— **Váratlan ajándék.** Körülbelül egy év előtt két fiatal ember, egy fővárosi kereskedő

és egy vidéki hivatalnok egy szép leány kezét kérték meg. A leány a kereskedőt választotta. Januárban a kereskedő a hivatalnoktól következő levelet kapta: „Kedves barátom! Névtelen soraidat, mind pedig a küldött sorsjegyet, miután még menyasszonyom nincs, visszaküldöm, jobban fog ennek saját menyasszonyod örülni. Tiszteleg barátod N. N.“ E levélhez egy Kincsem-sorsjegy az előbbi huzásról és következő sorok voltak mellékelve: „Küldök egy Kincsem-sorsjegyet menyasszonyod számára. Egy névtelen barát.“ A kereskedőt e küldemény meglepte, miután eszébe sem jutott, kikoszorazott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kíváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn itt azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert Kemény próbára volt most igazságszeretete téve; küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyereséggel jogosan illet, miután a névtelen beküldő ezt írásban neki ajándékozta, vagy ajándékozza ő maga neki és hallgassa el a névtelen levél történetét. Végre elszánta magát, a sorsjegyet barátjának visszaküldeni. A hivatalnok a visszavételről tudni sem akart és azt hiszik, hogy ily ritka módon akart hajlamát a leány iránt kifejezni.

Felelős szerkesztők:

HUBACSEK PÁL és SZOBOTKA GUSZTÁV

Kiadótulajdonos:

AZ ALAPÍTÓ EGYESÜLET.

3537/1887. sz. Csongrádvármegye alispánjától.

Hirdetmény.

A vízjogi 1885. évi XXIII. t. c. 191. §-a értelmében fölhivom a Csongrádvármegye területén létező azon vízi művek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, kik a jogosítványukra vonatkozó engedélyt, illetve a 20 évi háborítatlan gyakorlat igazolását a m. év március 3-án 797. sz. a. kibocsátott hirdetés folytán folyó év márc. 1-ig hivatalomhoz be nem jelentették, hogy 6 hónap alatt, vagyis az 1887. évi június 1-től, ugyanazon évi december hó 1-ig az engedélyért folyamodjanak, különben jogosítványuk elenyészettnek tekintik s vízi műveik felett a hatóság fog intézkedni.

Az engedély elnyerése céljából benyújtandó beadványok, és egyéb iratok bélyegmentesek.

A folyamodási kötelezettség minden

hatósági engedélyre szoruló vízi munkálat tulajdonosára, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipar vállalatokra, továbbá nyilvános, és magán vízvezetékekre, csatornákra, védgátakra, zsilipekre egyaránt kiterjed.

Szentesen, 1887. évi május hó 19-én

Tóth János

50—3—3

m. főjegyző, h. alispán.

Hirdetmény.

A szegedi kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy a Körös-Tisza-Maros közötti érdekeltég védőtöltéseinek kiépítése céljából a mindsenti 3140. sz. tjkvbe 3808, 3809, 3810, 3811, hsz. a. Kohn Adolf és Diamant Lidia tulajdonául felvett ingatlanból kisajátított 1200 nsz területre nézve a kártalanítási eljárás elrendeltetett s annak foganatosítására határidőül 1887. évi június 13-ik napjának d. e. 9 órája Mindszent község házához kitűzetett. Felhivatnak ennél fogva mindazok, akik a kisajátított területre nézve bármi címen érdekeltek, hogy a kitűzött tárgyaláshoz annyival inkább jelenjenek meg, mert az érdekeltek elmaradása a kártalanítás feletti határozat hozatalát nem gátolja és mert az egyéni külön értesítésnek elmaradása vagy a tárgyalásról elmaradás miatt igazolásnak helye nincs. Kelt Szegeden, a kir. törvényszék 1887. május hó 6-án t. üléséből

Muskó s. k.

elnök.

Zilay s. k.

jegyző.

Pályázat.

Csongrád megyébe kebeleztet Derekegyház községben, a lemondás folytán megüresedett, évi 400 frt készpénz fizetés, s szabad lakással javadalmazott községi jegyzői állomás betöltési határidejéül a f. évi június hó 26-ik napjának d. e. 10 órája ezennel kitűzetven, felhivatnak pályázni óhajtók, hogy pályázati kérvényüket az 1871-ik évi XVIII. t. c. 74—75. §-ában illetve az 1883. évi I. t. c. 6-ik §-ában előírt módon felszerelve, a f. évi június hó 20-ik napjáig a szolgabírói hivatalhoz annyival inkább is mutassák be, mivel a később érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Mindszent, 1887. május 9-én.

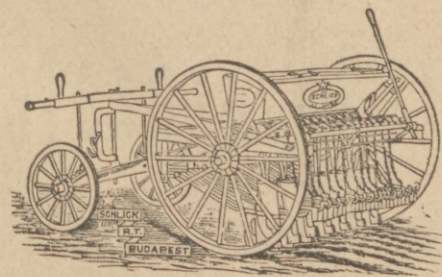
Vidovich Antal

főszolgabíró.

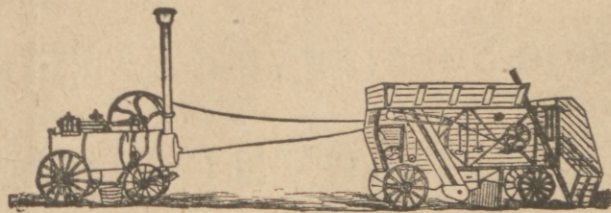
SCHLICK-féle VASÖNTÖDE és GÉPGYÁR

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

Központi iroda: VI. Váci-körut 57. — Gazdasági géposztály: Külső-váci-ut 1696—1699.

SCHLICK-féle szab. egyes-, rayol-, ketős- és hármás-ekék, 2 első díj, arany-érem és még három egyéb kitüntetés. SCHLICK- és V-DATS-féle ered. egyes-ekék kapáló, töltőgető- és porrányító-ekék stb.

Legolcsóbb árak. — Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Kerületi képviselőlet és gyári raktár:

Szentesen fő-utca Horváth-féle ház Schlesinger Ferenc urnál.

Schlick-féle szabadalmazott

„TRIUMPH“

sorvetőgépek.

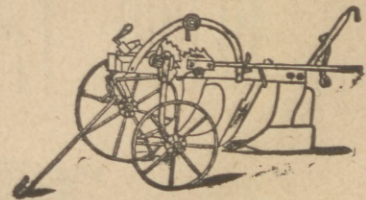
Legnagyobb kitüntetés

a vetőgépre:

arany díszokmány a

hatvani nemzetközi

ekeversenyen.

Gözcseplők, járgány-cseplők, gabona-rosták, örlőmalmok, takarmánykészítő és pedig gazdasági gépek.

Előnyös fizetési feltételek.

HUZÁS

már a jövő héten.

Kincsem **S**orsjegyek à **1** frt

11 sorsjegy 10 frt.

6 sorsjegy 5 frt 50 kr.

Főnyeremény **k**észpénzben

50,000 frt

Továbbá:

10,000 frt 5000 frt 20 százalék levonással.

 4875 pénznyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók: Lapunk kiadóhivatalában
és a magyar lovar-egylet sorsjegy-irodájában

BUDAPEST, Váci-utca 6. sz.